

udeladte. Heller ikke en af Lagtinget indstillet Bestemmelse om Afgang til Oprettelse af Bjærgelav efter en temmelig indviklet Omgang og ikke bestemte til Bjærgning ved egentlige Strandinger, men derimod til Bjærgning af inddrivende Løst Gods, Brag eller Bragstykker har man fundet Grund til at optage.

Da der ikke paa Færøerne findes Strandskommissionærer, og de for disses Vedkommende for det egentlige Kongerige givne Bestemmelser, særlig Frdg. 2den December 1825, ikke ere gældende paa Færøerne, her Lovens § 5 ganske udeladt.

II.

Til §§ 5, 6 og 7.

Disse Paragrafer ere, bortset fra Udeladelsen af, hvad der har Tilværelsen af Toldvæsen eller Bjærgelav til Forudsætning, enslydende med de tilsvarende Paragrafer i Strandsloven.

Til § 8.

Til denne § er føjet den Bestemmelse, at der i den deri omhandlede Anordning kan gives Politiet Paalæg om at sende Underretning om Strandingen til andre Personer end de i § 7 nævnte. Der høves herved nærmest for Dje Agenter for Vloyd eller lignende Institutioner, for saa vidt saadanne maatte være ansatte paa Færøerne, idet disse, saa længe der ikke i større Omfang end nu findes fremmede Konsuler paa Færøerne, ville være de nærmeste til i paakommende Tilfælde at repræsentere vedkommende Udsjandørers Interesser.

Til § 10.

Under Henvisning til, hvad der ovenfor er bemærket til § 2, 3die Stykke, bemærkes, at man ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at foreslaa nogen Forandring i den hidtil fulgte Fremgangsmaade, hvorefter „Smaatvrag“ og Braggods af ikke over 2 Kroners

Værdi, forauktioneres af Sysselmanen paa hans aarlige Omrejser, og man har derfor til denne § føjet en hertil sigtende Bestemmelse. Et Forslag fra Lagtinget om at sætte den nu brugte Værdigrænse for Smaatvrag op til 10 Kr. har man ikke fundet at kunne tiltræde.

Til §§ 11—13.

Her er udeladt, hvad der har Hensyn til private Forstrandsrettigheder, idet saadanne ikke høves paa Færøerne med Hensyn til indstrandet Gods.

Til § 14.

Svarer til Strandslovens § 14 2 Stk., idet Reglen dog efter Lagtingets Forslag er udvidet til at gælde ogsaa enkeltvis paa Forstranden bjærgede Stykker Braggods. Man har herved høvt for Dje den Dystændighed, at det af de færreste Kyststrækningers i Almindelighed klippesulde og stejle Bestaaffenhed og den stærke Brænding og Dønning, der hyppig staar ind mod Land, er en Følge, at der ofte vil være lige saa meget Arbejde og Ulejlighed forbundet med at indbjærge Braggods, som er drevet ind lige til eller endog op paa Kysten, som med Bjærgning af Gods, der driver i Søen.

Til § 15.

Det foreslaaede Forhold mellem de Landfogden og Sysselmændene tilkommende Diater stemmer med, hvad der i Strandslovens § 17 er fastsat for de forskellige Klasser af Toldfunktionærer.

Lovens §§ 15, 17 og 18 ere udeladte af nærværende Forslag.

Til § 19.

Af denne §, som svarer til Lovens § 22, er kun udeladt Bestemmelsen i 2det Stykke om Straf for Overtredelse af de for Bjærgelav stadfæstede Vedtægter.